

ΤΗ ΚΑ' ΙΟΥΛΙΟΥ

Ὁκτώηχος - Ἦχος δ'.

Τῇ Κυριακῇ Πρωΐ

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος δ'.

Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.
Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ καὶ
ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

ἢ Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός,
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμννάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Τῆς Ὁκτώηχου ---

Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον.

Ἦχος δ'.

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου
Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρήψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι
ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.**

Τὸ φαιδρὸν τῆς Ἀναστάσεως κήρυγμα,
ἐκ τοῦ Ἀγγέλου μαθοῦσαι αἱ τοῦ Κυρίου
Μαθήτριάι, καὶ τὴν προγονικὴν ἀπόφασιν
ἀπορρήψασαι, τοῖς Ἀποστόλοις καυχώμεναι
ἔλεγον· Ἐσκύλευται ὁ θάνατος, ἡγέρθη
Χριστὸς ὁ Θεός, δωρούμενος τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Τῆς Ὁκτώηχου ---

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος δ'.

Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀγγέλοις
ἄγνωστον μυστήριον, διὰ σοῦ Θεοτόκε τοῖς
ἐπὶ γῆς πεφανέρωται· Θεὸς ἐν ἀσυγχύτῳ
ένώσει σαρκούμενος, καὶ Σταυρὸν
ἐκουσίως ὑπὲρ ἡμῶν καταδεξάμενος· δι' οὗ
ἀναστήσας τὸν πρωτόπλαστον, ἔσωσεν ἐκ
θανάτου τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν
ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τῆς Ὁκτώηχου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Ἦχος δ'.

Ἀναβλέψασαι τοῦ τάφου τὴν εἴσοδον,
καὶ τὴν φλόγα τοῦ Ἀγγέλου μὴ φέρουσαι,
αἱ Μυροφόροι σὺν τρόμῳ ἐξίσταντο
λέγουσαι· Ἄρα ἐκλάπη, ὁ τῷ Ληστῇ ἀνοίξας
Παράδεισον, ἄρα ἡγέρθη, ὁ καὶ πρὸ πάθους

κηρύξας τὴν Ἑγερσιν, ἀληθῶς ἀνέστη
Χριστὸς ὁ Θεός, τοῖς ἐν ᾄδῃ παρέχων ζωὴν
καὶ ἀνάστασιν.

Δόξα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκουσία σου βουλή, Σταυρὸν ὑπέμεινας
Σωτήρ, καὶ ἐν μνήματι καινῷ, ἄνθρωποι
ἔθεντο θνητοί, τὸν διὰ λόγου τὰ πέρατα
συστησάμενον· ὅθεν δεσμευθεὶς ὁ
ἀλλότριος, θάνατος δεινῶς ἐσκυλεύετο, καὶ
οἱ ἐν ᾄδῃ ἅπαντες ἐκραύγαζον, τῇ ζωηφόρῳ
Ἑγέρσει σου· Χριστὸς ἀνέστη, ὁ ζωοδότης,
μένων εἰς τοὺς αἰῶνας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν
θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ
πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου
Θεοτόκε. Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον,
ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν, καὶ
μαρτυρῶν ὁ μνήστῳ σου καὶ φύλαξ, τοῖς
ιερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ
μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Κάθισμα Β'.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ανέστης ὡς ἀθάνατος, ἀπὸ τοῦ ἄδου
Σωτήρ, συνήγειρας τὸν κόσμον σου, τῇ
Ἀναστάσει τῇ σῇ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,
ἔθραυσας ἐν ἰσχύϊ, τοῦ θανάτου τὸ κράτος,
ἔδειξας Ἐλεῆμον, τὴν Ἀνάστασιν πᾶσι· διό
σε καὶ δοξάζομεν, μόνε Φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐκ τῶν ἄνω κατελθόν, τῶν ὑψωμάτων
Γαβριήλ, καὶ τῇ πέτρᾳ προσελθόν, ἔνθα ἡ
πέτρα τῆς ζωῆς, λευχειμονῶν ἀνεκραύγαζε
ταῖς κλαιούσαις· Παύσασθε ὑμεῖς, τῆς

θρηνώδους κραυγῆς, ἔχουσαι αἰεὶ, τὸ
εὐσυμπάθητον· ὃν γὰρ ζητεῖτε κλαίουσαι,
θαρσεῖτε, ὡς ἀληθῶς ἐξεγήγερται· διὸ
βοᾶτε, τοῖς Ἀποστόλοις, ὅτι ἀνέστη ὁ
Κύριος.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Κατεπλάγησαν Ἀγνή, πάντες Ἀγγέλων
οἱ χοροί, τὸ Μυστήριον τῆς σῆς, κυφορίας
τὸ φρικτόν, πῶς ὁ τὰ πάντα συνέχων
νεύματι μόνῳ, ἀγκάλαις ὡς βροτός, ταῖς
σαῖς συνέχεται, καὶ δέχεται ἀρχὴν ὁ
Προαιώνιος, καὶ γαλουχεῖται σύμπασαν
ὁ τρέφων, πνοὴν ἀφάτῳ χρηστότητι, καὶ
σὲ ὡς ὄντως, Θεοῦ Μητέρα, εὐφημοῦντες
δοξάζουσι.

Εὐλογητάρια Ἀναστάσιμα.

Ἦχος πλ. α'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὁρῶν
σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ
Σωτήρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καὶ σὺν ἑαυτῷ
τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καὶ ἐξ Ἰδίου πάντας
ἐλευθερώσαντα.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Τί τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν,
ὦ Μαθήτριαι κιρνᾶτε; ὁ ἀστράπτων
ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο
ταῖς Μυροφόροις· Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον
καὶ ἦσθητε· ὁ Σωτήρ γὰρ ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Λίαν πρωῒ, Μυροφόροι ἔδραμον,
πρὸς τὸ μνημά σου θρηνολογοῦσαι· ἀλλ'
ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε·
θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν
Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων
ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνημά σου, Σῶτερ
ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτὰς
φθεγγομένου· Τί μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα
λογίζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ
μνήματος.

Δόξα.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου
Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν
Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφεῖμ,
κράζοντες τό· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν.

Ζωοδότην τεκοῦσα, ἐλυτρώσω Παρθένε,
τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾷ,
ἀντὶ λύπης παρέσχες, ρεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε
πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς
καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.
Δόξα σοι, ὁ Θεός. (ἐκ γ')

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἡυλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ὑπακοή. Ἦχος δ'.

Τὰ τῆς σῆς παραδόξου Ἐγέρσεως,
προδραμοῦσαι αἱ Μυροφόροι, τοῖς
Ἀποστόλοις ἐκήρυττον Χριστέ, ὅτι ἀνέστης
ὡς Θεός, παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

ΧΟΡΟΣ

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος δ'.

Ἐκ νεότητός μου πολλὰ πολεμεῖ με
πάθη, ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ, καὶ σῶσον
Σωτήρ μου.

Οἱ μισοῦντες Σιών, αἰσχύνητε ἀπὸ
τοῦ Κυρίου· ὡς χόρτος γάρ, πυρὶ ἔσεσθε
ἀπεξηραμμένοι.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται, καὶ
καθάρσει ὑψοῦται λαμπρύνεται, τῇ τριαδικῇ
Μονάδι ἱεροκρυφίως.

Ἀντίφωνον Β'.

Ἐκέκραξά σοι Κύριε, θερμῶς ἐκ βάθους
ψυχῆς μου, κἄμοι γενέσθω, πρὸς ὑπακοὴν
τὰ θεῖά σου ᾠτα.

Ἐπὶ τὸν Κύριον ἐλπίδα πᾶς τις
κεκτημένος, ὑψηλότερος ἐστί, πάντων τῶν
λυπούντων.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, ἀναβλύζει τὰ τῆς
χάριτος ῥεῖθρα, ἀρδεύοντα, ἅπασαν τὴν
κτίσιν πρὸς ζωογονίαν.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἡ καρδιά μου πρὸς σὲ Λόγε ὑψωθήτω,
καὶ οὐδὲν θέλξει με, τῶν τοῦ κόσμου
τερπνῶν πρὸς χαμαιζηλίαν.

Ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἔχει τις
στοργήν, ἐπὶ τῷ Κυρίῳ θερμότερον φίλτρον
χρεωστοῦμεν.

Δόξα· καὶ νῦν.

Ἀγίῳ Πνεύματι, θεογνωσίας πλοῦτος,
θεωρίας καὶ σοφίας· πάντα γὰρ ἐν τούτῳ τὰ
πατρῶα δόγματα, ὁ Λόγος ἐκκαλύπτει.

Προκείμενον.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
ὀνόματός σου. (δίς)

Στίχ. Ὁ Θεός, ἐν τοῖς ὣσιν ἡμῶν
ἠκούσαμεν.

Ἀνάστα, Κύριε, βοήθησον ἡμῖν, καὶ
λύτρωσαι ἡμᾶς, ἕνεκεν τῆς δόξης τοῦ
ὀνόματός σου.

Τῆς Ὀκτωήχου - - -

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κοντάκιον Ἀναστάσιμον.

Ὁ Σωτὴρ καὶ ῥύστης μου, ἀπὸ τοῦ
τάφου, ὡς Θεὸς ἀνέστησεν, ἐκ τῶν δεσμῶν
τοὺς γηγενεῖς, καὶ πύλας ᾄδου συνέτριψε,
καὶ ὡς Δεσπότης ἀνέστη τριήμερος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀναστάντα ἐκ νεκρῶν Χριστὸν τὸν
ζωοδότην, τριήμερον ἐκ τάφου, καὶ πύλας
τοῦ θανάτου σήμερον συνθλάσαντα, τῇ
δυνάμει τῇ αὐτοῦ, τὸν ἄδην τε νεκρώσαντα,
καὶ τὸ κέντρον τοῦ θανάτου συντρίψαντα,
καὶ τὸν Ἀδὰμ σὺν τῇ Εὐᾷ ἐλευθερώσαντα,
ὑμνήσωμεν πάντες οἱ γηγενεῖς, εὐχαρίστως
βοῶντες αἶνον ἐκτενῶς. Αὐτὸς γὰρ ὡς
μόνος κραταιὸς Θεός, καὶ Δεσπότης ἀνέστη
τριήμερος.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ ΚΑ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῶν
Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου καὶ Συμεῶν
τοῦ διὰ Χριστὸν σαλοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Ἀκακίου ἐν τῷ Ἑπτασκάλῳ.
Καὶ τῆς ἀθλήσεως τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Θεοφίλου, Τροφίμου καὶ τῷ σὺν αὐτοῖς
δεκατριῶν. Καὶ τῶν Ἁγίων Μαρτύρων
Ἰούστου, Ματθαίου. Καὶ ἡ Συναξίς τῆς
ὑπεραγίας Θεοτόκου ἐν τοῖς Ἀρματίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι τρεῖς Μάρτυρες
οἱ ἐν Μελιτηνῇ, κατὰ πετρῶν συρόμενοι
τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν Ἁγίων
Μαρτύρων Γεωργίου, Θεοδώρου καὶ
Εὐγενίου.

Ὁ Ὁσῖος Πατὴρ ἡμῶν Παρθένιος,
Ἐπίσκοπος Ῥαδοβυσδίου Ἀρτης, ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται ἐν ἔτει 1777.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΧΟΡΟΣ

Καταβασίαι τῆς Θεοτόκου

Ὦδὴ α΄. Ἦχος δ΄.

Ἀνοίξω τὸ στόμα μου, καὶ
πληρωθήσεται Πνεύματος, καὶ λόγον
ἐρεύξομαι, τῇ Βασιλίδι Μητρί, καὶ
ὀφθήσομαι, φαιδρῶς πανηγυρίζων, καὶ ἄσω
γηθόμενος, ταύτης τὰ θαύματα.

Ὦδὴ γ΄.

Τοὺς σοὺς ὕμνολόγους Θεοτόκε,
ὥς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγή, θίασον
συγκροτήσαντας πνευματικόν, στερέωσον·
καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης
ἀξίωσον.

Ὦδὴ δ΄.

Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν βουλήν,
τῆς ἐκ τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ
τοῦ Ὑψίστου, ὁ Προφήτης, Ἀββακούμ,
κατανοῶν ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου
Κύριε.

Ὦδὴ ε΄.

Ἐξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θείᾳ
δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε,
ἔσχες ἐν μήτρᾳ, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ
τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὕμνουσί
σε, σωτηρίαν βραβεύοντα.

Ὦδὴ ς΄.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον,
τελοῦντες ἐορτὴν οἱ θεόφρονες, τῆς
Θεομήτορος, δεῦτε τὰς χεῖρας κροτήσωμεν,
τὸν ἐξ αὐτῆς τεχθέντα Θεὸν δοξάζοντες.

Ὦδὴ ζ΄.

Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλήν,
ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλλον.

Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὦδὴ η΄.

*Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον.*

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ
τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε
μὲν τυπούμενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος,
τὴν οἰκουμένην ἅπασαν, ἀγείρει
ψάλλουσιν. Τὸν Κύριον ὕμνεῖτε τὰ ἔργα,
καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν
ἁγίοις ἐπαναπαύῃ, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ΧΟΡΟΣ

Ἀμήν.

Ἦχος β΄.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. **(δίς)**
Αἰνεσάτω πνοὴ πᾶσα τὸν Κύριον.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον
τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

*(Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.)*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σοφία. Ὁρθοί. Ακούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

ΙΕΡΕΥΣ

Εὐαγγέλιον πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἀγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πρόσχωμεν.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΙΕΡΕΥΣ (ἀπὸ τῆς ἀγίας τραπέζης)

Ἑωθινὸν Ε'
Λουκᾶν ΚΔ' 12-35

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὁ Πέτρος ἀναστὰς
ἔδραμεν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ παρακύψας
βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα μόνα, καὶ ἀπηλθε,
πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός. Καὶ
ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν πορευόμενοι ἐν
αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ εἰς κώμην ἀπέχουσαν
σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλήμ, ἣ
ὄνομα Ἑμμαούς, καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν πρὸς
ἀλλήλους περὶ πάντων τῶν συμβεβηκότων
τούτων. Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν αὐτοὺς
καὶ συζητεῖν, καὶ αὐτὸς ὁ Ἰησοῦς ἐγγίσας
συνεπορεύετο αὐτοῖς· οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν
ἐκρατοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. Εἶπε
δὲ πρὸς αὐτούς· Τίνες οἱ λόγοι οὗτοι οὓς
ἀντιβάλλετε πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες,
καὶ ἐστὲ σκυθρωποί; Αποκριθεὶς δὲ ὁ εἷς,
ᾧ ὄνομα Κλεόπας, εἶπε πρὸς αὐτόν· Σὺ
μόνος παροικεῖς ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ οὐκ
ἔγνων τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέραις
ταύταις; καὶ εἶπεν αὐτοῖς· Ποῖα; Οἱ δὲ εἶπον
αὐτῷ· Τὰ περὶ Ἰησοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃς
ἐγένετο ἀνὴρ προφήτης δυνατὸς ἐν ἔργῳ
καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ Θεοῦ καὶ παντὸς
τοῦ λαοῦ· ὅπως τε παρέδωκεν αὐτόν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κριμα
θανάτου, καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν· ἡμεῖς
δὲ ἠλπίζομεν ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ μέλλων
λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. Ἀλλὰ γε οὖν σὺν

πᾶσι τούτοις τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει
σήμερον, ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο. Ἀλλὰ καὶ
γυναῖκες τινες ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς,
γενόμεναι ὀρθρῆσαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ μὴ
εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ, ἤλθον λέγουσαι
καὶ ὀπτασίαν ἀγγέλων ἑωρακέσθαι, οἱ
λέγουσιν αὐτὸν ζῆν. Καὶ ἀπηλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον, καὶ εὑρον
οὕτω καθὼς καὶ αἱ γυναῖκες εἶπον· αὐτόν δὲ
οὐκ εἶδον. Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὥ
ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ Προφῆται. Οὐχὶ
ταῦτα ἔδει παθεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν
εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ; Καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ
Μωσέως καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν,
διηρμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις ταῖς Γραφαῖς
τὰ περὶ ἑαυτοῦ. Καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην
οὗ ἐπορεύοντο, καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο
πορρώτέρῳ πορεύεσθαι. Καὶ παρεβιάσαντο
αὐτόν, λέγοντες· Μείνον μεθ' ἡμῶν,
ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ
ἡμέρα. Καὶ εἰσῆλθε τοῦ μείναι σὺν αὐτοῖς.
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτόν
μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε,
καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. Αὐτῶν δὲ
διηνοιχθησαν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἐπέγνωσαν
αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ'
αὐτῶν. Καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· Οὐχὶ
ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν, ὥς
ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς διήνοιγεν
ἡμῖν τὰς Γραφάς; Καὶ ἀναστάντες αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ, καὶ
εὑρον συνηθροισμένους τοὺς ἑνδεκα καὶ
τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας, ὅτι ἠγέρθη ὁ
Κύριος ὄντως, καὶ ὤφθη Σίμωνι. Καὶ αὐτοὶ
ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ, καὶ ὥς ἐγνώσθη
αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου.

(Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ανάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν,
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν καὶ τὴν ἁγίαν
σου ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν·
σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον
οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν.
Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί, προσκυνήσωμεν
τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· ἰδοὺ
γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ
κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον,
ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον
ὤλεσεν.

ΧΟΡΟΣ

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἦχος β'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

[Ελεήμων,] Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ
τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας
μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν
με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ
ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διαπαντός.

Σοὶ μόνῳ ἥμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν
τοῖς λόγοις σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί
σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ
ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα
καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς
ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου
σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ
ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς
σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου
τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν·
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ
τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου
τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη
Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν
σου μόσχους. Καὶ ἐλέησόν με, ὁ Θεός.

Δόξα.

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων πρεσβείαις,
Ἐλεῆμον, ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν
ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου,
καθὼς προεῖπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ μέγα ἔλεος.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψῶσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων
Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυριδῶνος Τριμυθούντος καὶ Νεκταρίου

Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφύμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνε πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ιβ')

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιланθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἰ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν
ὑμνοῖς τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος δ'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον,
καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ
σωτήρῳ μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,

τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ το ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξάπεστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς

Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ὠδὴ θ'. Καταβασία. Ἦχος δ'.

Ἄπας γηγενής, σκιοτάτω τῷ πνεύματι λαμπαδουχούμενος, πανηγυρίζετω δέ, αὐτῶν Νόων φύσις γεραίρουσα, τὰ ἱερὰ θαυμάσια τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις παμμακάριστε, Θεοτόκε Ἀγνή ἀειπάρθενε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος β'.

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. (δίσ)

Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν. Ὑψοῦτε
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ
ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ.

Ὅτι ἅγιός ἐστι.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Ἐξαποστειλάριον.

Τὸ Ε' Ἑωθινόν.

Ἦχος β'. Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ἡ ζωὴ καὶ ὁδὸς Χριστός, ἐκ νεκρῶν
τῷ Κλεόπα καὶ τῷ Λουκᾷ συνώδευσεν, οἷς
περ καὶ ἐπεγνώσθη, εἰς Ἑμμαοὺς κλῶν τὸν
ἄρτον· ὧν ψυχαὶ καὶ καρδίαι, καιόμεναι
ἐτύγγανον, ὅτε τούτοις ἐλάλει ἐν τῇ ὁδῷ,
καὶ Γραφαῖς ἡρμήνευεν, ἃ ὑπέστη· μεθ' ὧν,
Ἠγέρθη, κραζῶμεν, ὦφθη τε καὶ τῷ Πέτρῳ.

Θεοτοκίον. Ὁμοιον.

Ὑμνῶ σου τὸ ἀμέτρητον, ἔλεος Ποιητά
μου, ὅτι σαυτὸν ἐκένωσας, τοῦ φορέσαι καὶ
σῶσαι, φύσιν βροτῶν κακωθεῖσαν, καὶ Θεὸς
ὧν ἡνέσχου, ἐκ τῆς ἀγνῆς θεόπαιδος, κατ'
ἐμὲ τοῦ γενέσθαι, καὶ κατελθεῖν, μέχρις
Ἰαίδου, θέλων με τοῦ σωθῆναι, πρεσβεΐαις
τῆς Τεκούσης σε, Δέσποτα πανοικτίρμον.

Οἱ Αἶνοι. Ἦχος δ'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ
Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ
ῥῥῥῥ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ
ὄνομα Κυρίου.

Ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς
ἐνετείλατο, καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιῶν, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων· αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. καὶ
ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὑμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ,
λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ.

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἰνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει
πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ ἀγαλλιᾶσονται
ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ
ὁμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ἐλεγμούς
ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δησαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

Τῆς Οκτωήχου ---

Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα.

Στιχηρὸν Α'. Ἦχος δ'.

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον·
δόξα αὐτῇ ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας καὶ θάνατον,
καὶ ἀναστὰς ἐκ τῶν νεκρῶν, παντοδύναμε
Κύριε, δοξάζομέν σου τὴν Ἀνάστασιν.

Στιχηρὸν Β'. Ἦχος δ'.

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ.

Ἐν τῷ σταυρῷ σου Χριστέ, τῆς ἀρχαίας
κατάρας ἡλευθέρωσας ἡμᾶς, καὶ ἐν
τῷ θανάτῳ σου, τὸν τὴν φύσιν ἡμῶν
τυραννήσαντα, διάβολον κατήργησας,
ἐν δὲ τῇ Ἐγέρσει σου, χαρὰς τὰ πάντα
ἐπλήρωσας· διὸ βοῶμέν σοι, ὁ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὸν Γ'. Ἦχος δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Τῷ σῷ Σταυρῷ Χριστέ Σωτήρ, ὁδήγησον
ἡμᾶς ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς,
τῶν παγίδων τοῦ ἐχθροῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
τῶν νεκρῶν, ἀνάστησον ἡμᾶς πεσόντας
τῇ ἁμαρτίᾳ, ἐκτείνας τὴν χειρὰ σου,
φιλάνθρωπε Κύριε, τῇ πρεσβείᾳ τῶν Ἁγίων
σου.

Στιχηρὸν Δ'. Ἦχος δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἥχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Τῶν πατρικῶν σου κόλπων, μὴ
χωρισθεῖς μονογενὲς Λόγε τοῦ Θεοῦ, ἦλθες
ἐπὶ γῆς διὰ φιλανθρωπίαν, ἄνθρωπος
γενόμενος ἀτρέπτως, καὶ Σταυρὸν καὶ

θάνατον ὑπέμεινας σαρκί, ὁ ἀπαθὴς τῇ
Θεότητι, ἀναστὰς δὲ ἐκ νεκρῶν ἀθανασίαν
παρέσχες τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, ὡς
μόνος παντοδύναμος.

Στιχηρὸν Ε'. Ἦχος δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ.

Θάνατον κατεδέξω σαρκί, ἡμῖν
ἀθανασίαν πραγματευσόμενος Σωτήρ,
καὶ ἐν τάφῳ ᾤκησας, ἵνα ἡμᾶς τοῦ ἄδου
ἐλευθερώσης, συναναστήσας ἑαυτῷ,
παθῶν, μὲν ὡς ἄνθρωπος, ἀλλ' ἀναστὰς ὡς
Θεός. Διὰ τοῦτο βοῶμεν· Δόξα σοι ζωοδότα
Κύριε, μόνε Φιλάνθρωπε.

Στιχηρὸν Ϛ'. Ἦχος δ'.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ.
Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πέτραι ἐσχίσθησαν Σωτήρ, ὅτε ἐν τῷ
Κρανίῳ ὁ Σταυρός σου ἐπάγη, ἔφριξαν
ἄδου πυλωροί, ὅτε ἐν τῷ μνημείῳ ὡς
θνητὸς κατετέθης· καὶ γὰρ του θανάτου
καταργήσας τὴν ἰσχύν, τοῖς τεθνεῶσι πάσιν
ἀφθαρσίαν παρέσχες, τῇ Ἀναστάσει σου
Σωτήρ. Ζωοδότα Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὸν Ζ'. Ἦχος δ'.

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω
ἡ χεὶρ σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς
τέλος.

Ἐπεθύμησαν Γυναῖκες, ἰδεῖν σου
τὴν Ἀνάστασιν, Χριστέ ὁ Θεός· ἦλθε
προλαβοῦσα Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ, εὔρε τὸν
λίθον ἀποκυλισθέντα τοῦ μνήματος, καὶ
τὸν Ἄγγελον καθεζόμενον καὶ λέγοντα· Τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν νεκρῶν; ἀνέστη
ὡς Θεός, ἵνα σώσῃ τὰ σύμπαντα.

Στιχηρὸν Η'. Ἦχος δ'.

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ
καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά
σου.

Ποῦ ἐστὶν Ἰησοῦς, ὃν ἐλογίσασθε
φυλάττειν; εἶπατε Ἰουδαῖοι, ποῦ ἐστὶν,
ὃν ἐθήκατε ἐν τῷ μνήματι, τὸν λίθον
σφραγίσαντες, δότε τὸν νεκρόν, οἱ τὴν
ζωὴν ἀρνησάμενοι, δότε τὸν ταφέντα,
ἢ πιστεύσατε τῷ ἀναστάντι, κὰν ὑμεῖς
σιγήσητε τοῦ Κυρίου τὴν Ἐγερσιν, οἱ λίθοι
κεκράζονται, μάλιστα ὁ ἀποκυλισθεὶς ἐκ
τοῦ μνήματος. Μέγα σου τὸ ἔλεος! Μέγα τὸ
μυστήριον τῆς οἰκονομίας σου! Σωτὴρ ἡμῶν
δόξα σοι.

Τῆς Ὀκτωήχου ---

Δόξα. Ἦχος πλ. α'.

Τὸ Ε' Ἑωθινόν.

Ὡ τῶν σοφῶν σου κριμάτων Χριστέ!
πῶς Πέτρῳ μὲν τοῖς ὀθονίοις μόνοις, ἔδωκας
ἐννοῆσαί σου τὴν Ἀνάστασιν, Λουκᾶ δὲ
καὶ Κλεόπα, συμπορευόμενος ὡμίλεις, καὶ
ὁμιλῶν, οὐκ εὐθέως σεαυτὸν φανεροῖς;
Διὸ καὶ ὀνειδίζη, ὡς μόνος παροικῶν ἐν
Ἱερουσαλὴμ, καὶ μὴ μετέχων τῶν, ἐν τέλει
βουλευμάτων αὐτῆς. Ἀλλ' ὁ πάντα πρὸς τὸ
τοῦ πλάσματος συμφέρον οἰκονομῶν, καὶ
τὰς περὶ σοῦ προφητείας ἀνέπτυσας, καὶ ἐν
τῷ εὐλογεῖν τὸν ἄρτον, ἐγνώσθης αὐτοῖς,
ὧν καὶ πρὸ τούτου αἱ καρδίαι, πρὸς γνῶσιν
σου ἀνεφλέγοντο, οἱ καὶ τοῖς Μαθηταῖς
συνηθροισμένοις, ἤδη τρανῶς ἐκήρυττόν
σου τὴν Ἀνάστασιν, δι' ἧς ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε
Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος,
ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται,
ἡ κατάρα νενέκρωται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρωται,

ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς
ἐξωποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες βοῶμεν·
Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως
εὐδοκήσας δόξα σοι.

Ἡ Μεγάλη Δοξολογία

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου
δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ
παντοκράτορ· Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ
Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἱρῶν τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἱρῶν τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε καὶ
αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς
τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νῖκος ἔδωκεν ἡμῖν,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον. Δίδαξόν με
τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί
σου ὁψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

*Μετὰ τὸ τέλος τῆς Δοξολογίας λέγομεν
Τροπάριον Ἀναστάσιμον.*

Ἦχος δ'. (ἡ τῆς εβδομάδος.)

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.
Ἄισωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ
ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ